

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

VECKOTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 141. — ÅRG. 9.

Redaktör och utgivare:
EMANUEL CHILLEN.

WINNIPEG, MAN. 3 MAJ 1894.

Redaktionsbyrå och kontor:
181 Rupert street east, Winnipeg.

No 18.—Lösn. 5 Cts.

ANMALAN.

"Skandinaviske Canadiensaren"

ENDA SKANDINAVISKA VECKOTIDNINGEN I CANADA.

Prenumerationspriset är:

Ett år	\$1.50
Ett halft år	\$0.75
Ett fjerdelsår	\$0.40

Till Skandinavien:

Ett år	\$2.00
Half år	\$1.00

Hvarje prenumerant å "Skandinaviske Canadiensaren" kan erhålla boken

Bibelsamtal med Ungdomen.

rikt försedd med 178 helsides illustrationer af Gustave Doré. Det storartade verket är den

HELIGA SKRIFT I ENKELHET FRAMSTÄLD FÖR SMÅTT FOLK.

utgifven af Pastor J. L. Sooy, F. D., på Svenska bearbetad af Fil. Kand. Fred. Lönnkvist.

Föräldrar köpa boken för sina barn; Söndagsbarn köpa den för sig själva och sina lärjungar. Går och en, gammal och ung, älskar att läsa denna bok.

100,000 tals

AF DENNA BOKS ENGELSKA UPPLAGA ÄRO REDAN SÅLDA.

Bokhandelspriset för detta värderika arbete är \$2.50. Redaktionen har lyckats arrangera med utgifvarne, så att den värdefulla boken

Bibelsamtal med Ungdomen

kan erhållas, tillsammans med "SKANDINAVISKE CANADIENSAREN" för ett år, till det otroligt billiga priset af

\$2.75

Boken sändes porto och tullfritt till en hvar plats i Amerika.

PASSA PÅ DET GYLLENE TILLFALLET!!!

Adressera bref:

Skandinaviske Canadiensaren,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.

OERHÖRDT!!

Svenskt-Engelskt Engelskt-Svenskt
Lexikon
fås gratis för 50 CENTS när man prenumerar på SKANDINAVISKE CANADIENSAREN för Ett År. Denna bok är af ovärderlig nytta och kostar i bokhandeln \$2.

DAVIDS 23 PSALM

(För Skand. Canadiensaren)

Herre! Din käpp och staf mig trösta också. Och se, för mig bereder du med kostliga rätter ett bord, som står dukadt inför fiender. Med olja, du, Gud,

smörjer mitt hufvud. Och min bägar' hon flödar öfver. Idel godhet och barnhertighet skola mig följa alltjamt. Och för evigt skall jag få bo i ditt hus.

(forts. o. sl. fr. i. n. t.) JOH. S.

DAVIDS 36 PSALM

(För Skand. Canadiensaren)

Herre! Din godhet ricker vidt som himmelen; din sanning vidt som skyar gå derpå. Din rättfärdighet är som ett berg och ett stor djup äro dina domar. Herre Zebaoth! Bevara din nåd stads' öfver dem, som känna dig och öfver de fromma rättfärdighet!

Men skor och djur du hjälper. Herre, ack, hur dyr din godhet är, att men skors barn till tröst hafva under dina yngars skugga. Mättade varla de med rika häfvor i ditt hus. Bevara din nåd stads' öfver dem, som känna dig och öfver de fromma rättfärdighet!

Af dina fröjders ström, du, Herre, gifver dem att dricka. Ty hos dig är källan till lifvet, och i skenet af ditt ljus se vi ljus — ljus för detta lifvet, ljus för evighet. Bevara din nåd stads' öfver dem som känna dig och öfver de fromma rättfärdighet!

JOH. S.

"FÖRBUDSLAGENS FADER"

På gränsen af Canada, badad af Atlantens vågor, ligger Maine, "Furustaten", den största af Nya Englands staterna. En nordisk, storlagen natur, med furukladda fjällar, klara sjöar och slingrande floder karakteriserar denna stat; scenen är ett stort och djupa furuskogarna kan nordbor åter drömma sig tillbaka på sin hemlands jord.

Maine är förbudslagens vagga. För öfver 40 år sedan förklarades der rudyckstrafiken olaglig och två generationer hafva vuxit upp som aldrig sett en öppen krog. Den man, som gjort mest för antagandet af denna lag, har i dagarna fyllt 90 år och med anledning der

af vilja vi här meddela några drag ur hans skiftesrika lif.

NEAL DOW, "förbudslagens fader", föddes den 20 mars 1804 i Portland, Maine. Hans föräldrar voro Josiah och Dorcas Dow, begge två ättlingar af fränstående qvåkare familjer. Deras son utgick dock ur detta samfund innan han uppnått myndig ålder och sedan har han aldrig förenat sig med någon kyrklig organisation. En af hans principer har varit, att människans dagliga lif är hennes bästa trostbekänneelse.

Neal Dow erhöi sin bildning vid "The Friends Academy" i New Bedford, Mass. Vid 15 års ålder lemnade han läroverket och ingick i sin faders garverier. Han försökte sig dessutom på åtskilligt annat och hedrades redan i sin tidiga ungdom med flere allmänna förtroendeuppdrag. 1830 ingick han äktenskap med Maria Cornelia Durant Maynard. Hon dog 1883 och efterlefvdes af fyra barn.

Den unge mannes omutliga rättfärdighet och sunda omdöme gjorde honom eftersökt som ledare för olika affärsföretag och på den politiska banan intogs han snart ett framstående rum. Allt detta tje nade endast till att utblida honom för det värf han var bestämnd att utföra — att gifva den erfarenhet, som fördrades för fullbordandet af hans lifsgärning.

Neal Dow har från sin barndom varit absolutist och han och hans två systar voro de första i hans födelsestad, som bröto mot det häfivinna bruket af dryckesvarors begagnande vid bjudningar. Det var dock af en händelse han han drogs in på nykterhetsarbetet. Han erhöi nemligen en dag ett bref från ett fruntimmer, som önskade tala vid honom. Hennes man beklädde något offentligt embete, men var en ohjelpig drinkare. Hans förman hade varnat honom för den väg han beträddt samt sagt sig vara nödsakad att afskeda honom, om han icke bättrade sig.

Hustrun sade, att han alltid brukade besöka en och samma krog, och om denne krögare kunde förmås att icke sälja honom några rudycker, trodde hon sig kunna hålla honom från de andra krogarne.

Neal Dow begaf sig direkt till den antydd krogen, sedan han hört hustruns berättelse. Krögaren förnekade att mannen i fråga var der, men Dow fann honom i ett bakrum, i de vanliga krogkundernas sällskap. Han drog honom med sig ut, omtalade förhållande för krögaren och bönföll denne om att icke vidare förse Mr. B. med rudycker.

"Att sälja rudycker är min affär", svarade krögaren. "Jag har tillståndsbvis dertill: jag säljer till hvilken som helst, då han har pengar att betala med och jag försörjer min familj med denna handel."

"Ni har tillståndsbvis att sälja rudycker, säger ni: ni säljer till hvilken som helst, då han har pengar; ni försörjer er familj genom att ruinera andra familjer! Med Guds hjälp skall jag försöka, om jag icke kan ändra denna sakernas ställning." Med dessa ord fattar Neal Dow den druckne mannen i armen och ledde honom derifrån

och från den dagen daterar sig hans nykterhetsverksamhet.

Våra dagars nykterhetskampar kunna knappast föreställa sig hvad det ville säga att på den tiden uppträda mot rudyckstrafiken. Rugsifvande drycker voro då betraktade som en "Guds gåfva", lika nödvändiga för en människas helse och välbefinnande som de most oombärliga födoämnen, och att tillverka och utminutera dem, ansågs lika hederligt och förenligt med en kristlig vandel som att idka en annan affär. Under dessa förhållanden uppträdde Neal Dow, förklarade rudyckerna för mensklighetens förbannelse, och framställande deras verkningar i sitt rätta ljus. Föjderna af detta hjeltomodiga uppträdande behöfver knappast beskrivas; de kunna lätt tänkas. Mr Dow blef hatad, förföljd och misshandlad; och han beljogs och smutskastades. I hans hus anlades mordbrand och understundom bombarderades det med stenar och andra kastvapen, legda strårfvare öfverföll honom på gatorna och han motarbetades och misskändes till och med af den tidens nykterhetsvänner. Men han var sitt kall vuxen; han hade ett verk att utföra och personliga obehag fingro ej tagas med i beräkningen. Under tio års tid, i sommar och vinter, i regn och solsken, köld och hetta, fortsatte han sitt missionsarbete, ty ett missionerande var det i sanning. Ingen var så liten och oansenlig, att Neal Dow försmäddes ått sitt säde i dess jord, och när skördens timme kom, visade det sig, huru djupt detta säde hade rotats. Gång efter annan uppträdde han för lagstifvningen med jettepetitioner, påyrkande rudycksförbud. men alltid blef han tillbakavisad. Det var först år 1851 han vann den historiskt ryktbara seger, som bannlyste rudyckerna ur den första af Amerikas förbudsstater.

På våren ofvannstmda år hade Neal Dow valts till borgmästare i Portland med en öfverväldigande majoritet. I egenskap af högste styresman i statens största stad, infann han sig ännu en gång i lagstiftande församlingen med sitt förbudsforlag, den nu namnkunniga "Maine-lagen", tillika gifvande det löftet, att om lagförslaget antogs, hvarenda krog i Portland skulle vara stängd inom nio månader. Förslaget antogs med åtta röstors öfvervigt af senaten och 46 i underhuset, approberades af guvernören och trädde i kraft den 2 juni 1851. Borgmästaren höll sitt löfte och på mindre än nio månader voro krogarne bortrensade ur Portland.

1852 besegrades Neal Dow af sin motkanöidat för borgmästaresysslan och de derpå följande året reste han omkring i olika stater, hållande nykterhetsföredrag och förklarade principerna i sin förbudsforlag. 1855 valdes han för andra gången till borgmästare och ett par tre år derefter invaldes han enhälligt i lagstifvningen.

På inbjudan af engelska nykterhetsalliansen började han 1857 en kampanj mot rudyckstrafiken i England, hvilken han fortsatte 1866 och återigen 1873. Han genomreste under sin tillsammansantaget fyraåriga verksamhet de följande rikernas alla vinklar och vrår, samt höll äfven föredrag i Frankrike, Belgi-

en, Holland, Tyskland, Schweiz och Italien.

Vid inbördeskrigets utbrott lemnade Neal Dow talarestolen och organiserade på egen hand ett regimont på 1,000 man. Vid anfallet på Fort Hudson blef han tvenne gånger sårad och tillfångatogs samt afsändes till det sorgligt ryktbara Libby-fängelset, der han hölls inspärriad en hel vinter och utvexlades mot general Fritz Hugh Lee. Af presidenten Lincoln utnämndes han till brigadgeneral redan vid krigets början.

General Dow har utan den ringaste ersättning ofrat 40 år helt och hållet i nykterhetens tjänst och han kan med rätta kallas denna verksamhets banbrytare i Amerika. Med obrutna själs- och kroppskrafter står den äldrige kämpen ännu midt i stridens hetta med hjessan täckt af nära sekelgammal snö. För ett halft århundrade sedan började han plöja de fårur, ur hvilka sedan uppväxt så rika skördar, och han har ännu icke sett sig tillbaka. Med en visdom, mognad under förföljelse och opposition, en erfarenhet, inhemtad under en oafbruten verksamhet bland två generationer och en lärdom, om hvilken hans storartade boksamlingar bära vältaliga vittnesbörd, är han de yngre nykterhetsarbetarnes mest värderade rådgifvare — deras Grand Old Man, hvars nittionde födelsedag de nu fira i tal och sång, med ett missionerande var det i sanning. Ingen var så liten och oansenlig, att Neal Dow försmäddes ått sitt säde i dess jord, och när skördens timme kom, visade det sig, huru djupt detta säde hade rotats. Gång efter annan uppträdde han för lagstifvningen med jettepetitioner, påyrkande rudycksförbud. men alltid blef han tillbakavisad. Det var först år 1851 han vann den historiskt ryktbara seger, som bannlyste rudyckerna ur den första af Amerikas förbudsstater.

På våren ofvannstmda år hade Neal Dow valts till borgmästare i Portland med en öfverväldigande majoritet. I egenskap af högste styresman i statens största stad, infann han sig ännu en gång i lagstiftande församlingen med sitt förbudsforlag, den nu namnkunniga "Maine-lagen", tillika gifvande det löftet, att om lagförslaget antogs, hvarenda krog i Portland skulle vara stängd inom nio månader. Förslaget antogs med åtta röstors öfvervigt af senaten och 46 i underhuset, approberades af guvernören och trädde i kraft den 2 juni 1851. Borgmästaren höll sitt löfte och på mindre än nio månader voro krogarne bortrensade ur Portland.

1852 besegrades Neal Dow af sin motkanöidat för borgmästaresysslan och de derpå följande året reste han omkring i olika stater, hållande nykterhetsföredrag och förklarade principerna i sin förbudsforlag. 1855 valdes han för andra gången till borgmästare och ett par tre år derefter invaldes han enhälligt i lagstifvningen.

På inbjudan af engelska nykterhetsalliansen började han 1857 en kampanj mot rudyckstrafiken i England, hvilken han fortsatte 1866 och återigen 1873. Han genomreste under sin tillsammansantaget fyraåriga verksamhet de följande rikernas alla vinklar och vrår, samt höll äfven föredrag i Frankrike, Belgi-

en, Holland, Tyskland, Schweiz och Italien.

Vid inbördeskrigets utbrott lemnade Neal Dow talarestolen och organiserade på egen hand ett regimont på 1,000 man. Vid anfallet på Fort Hudson blef han tvenne gånger sårad och tillfångatogs samt afsändes till det sorgligt ryktbara Libby-fängelset, der han hölls inspärriad en hel vinter och utvexlades mot general Fritz Hugh Lee. Af presidenten Lincoln utnämndes han till brigadgeneral redan vid krigets början.

General Dow har utan den ringaste ersättning ofrat 40 år helt och hållet i nykterhetens tjänst och han kan med rätta kallas denna verksamhets banbrytare i Amerika. Med obrutna själs- och kroppskrafter står den äldrige kämpen ännu midt i stridens hetta med hjessan täckt af nära sekelgammal snö. För ett halft århundrade sedan började han plöja de fårur, ur hvilka sedan uppväxt så rika skördar, och han har ännu icke sett sig tillbaka. Med en visdom, mognad under förföljelse och opposition, en erfarenhet, inhemtad under en oafbruten verksamhet bland två generationer och en lärdom, om hvilken hans storartade boksamlingar bära vältaliga vittnesbörd, är han de yngre nykterhetsarbetarnes mest värderade rådgifvare — deras Grand Old Man, hvars nittionde födelsedag de nu fira i tal och sång, med ett missionerande var det i sanning. Ingen var så liten och oansenlig, att Neal Dow försmäddes ått sitt säde i dess jord, och när skördens timme kom, visade det sig, huru djupt detta säde hade rotats. Gång efter annan uppträdde han för lagstifvningen med jettepetitioner, påyrkande rudycksförbud. men alltid blef han tillbakavisad. Det var först år 1851 han vann den historiskt ryktbara seger, som bannlyste rudyckerna ur den första af Amerikas förbudsstater.

Folkmängden i Brandon vid sista folkräkningen uppgick till 5,076.

Winnipeg's stads utgifter för året upp till 30 april utgjorde \$725,000.

Canada kommer ej att blifva representerad vid verdensutställningen i Antwerpen, ty myndigheterna hafva begärt ett högt pris för utställningsplats.

Bolagsmännen i den under konkurs varande Commercial Bank hafva af rätten förstärkt att inbetala fulla beloppet på sin aktier.

Alla Odd Fellows loger här i Winnipeg hade i söndags parad till St Andrews kyrka, der pastor J. Hogg, sjelf medlem af orden, predikade.

Presidenten för Canada Pacific jernvägen, van Horne, befinner sig f. n. i Winnipeg på sin sedvanliga inspektionsresa.

Förliden vinter förlorades ej kreatur till \$100 värde vid rancherna i British Columbia, då deremot vintern fört förlusten uppgick till tiotusentals dollars.

Telefonbyrån i Winnipeg skadades af eld fredags natt. Redan i lördags afton voro alla trädarna igen på sina rätta platser och telefonfröknarne färdiga att besvara alla "hallo".

Alla brudupplag, tillhörande Western Lumber Co. i Rat Portage förstördes natten till lördagen genom eldsvåda. Skadan anslås till \$125,000 och assureradt för endast \$80,000.

Katolikerna i Winnipeg och St Boniface uppvaktade i söndags och presenterade en adress till öfverherren för katolske Oblatmunkorden, fader L. Soullier, som anlänt hit på en inspektionsresa från Paris, Frankrike.

För att förekomma införsandet af smittkoppor från Förnta Staterna till Canada, har provinsregeringen stationerat en läkare vid gränsen, hvars skyldighet det blir att inspektera alla resande.

Dominion Parlamentet diskuterade härom dagen frågan om navigation å Red River, hvilken introducerades af Winnipeg's riksdagsman, Martin. Regeringen förklarade att den ej kunde åtaga sig arbetet f. n.

Superintendenten La Touche Tupper, vid regeringens fiskodlingsanstalt vid Selkirk, sände i lördags 3 millioner hvitfiskyngel till Qu-Appelle dalen, der de utsläppas. Nästa säsong ämnar hr Tupper utsända 100,000,000 yngel af lax och laxöring.

Dominionparlamentets förhandlingar tros räcka till juni eller juli. Sir John Thompson, premierministern, förklarade att Dominionregeringen gjort allt hvad den kunnat i skollfrågan i Manitoba och N. W. T. för att öfna den så tillfreds ställande som möjligt, men att den ej hade någon befogenhet att ändra hvarken Manitoba eller Nordvesterns parlaments beslut. Oppositionens ledare, Laurier, kladdrade regeringen för, att den från början ej varit bestämd, utan låtit katolikerna få den tanken, att Dominionregeringen ämnade upphäffa provinsregeringarnes beslut.

CANADA NYHETER.

Arbetarne i kolgrufvorna i Nova Scotia hafva strejkat.

Höstutställningen i Montreal skall hållas från den 13 till den 20 sept.

500 New Foundländare önska emigrera till Canada, om de kunna erhålla arbete härstädes.

Såningen pågår nu som bäst öfver hela Manitoba och Nordvestern och i flera distrikt är den redan öfver.

C. P. jernvägen ämnar denna sommar upprätta en ångbåtsförbindelse mellan Owen Sound och Chicago.

I Bishops möbelmagasin i Winnipeg utbröt i söndags morselidsvåda. Brandkåren tog med vanlig raskhet itu med släckningsarbetet och faran var snart öfverstånden. Skadan anslås till \$5,000.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).
Utgives hvarje Torsdag i Winnipeg
Manitoba, Canada.
Den frista och enda Skandinaviska
veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften,
som bör erläggas i förskott, är i Canada
och Förenta Staterna:
Ett år (postporto inberäknadt) \$1.50
Halft år do. do. \$0.75
Tre månader do. do. \$0.40
Lösenummer 5 cents

Till Skandinaviska länderna kostar tid-
ningen, postporto inberäknadt,
Ett år \$2.00
Halft år \$1.00

Korrespondens och meddelan-
den, som äro af allmänt intresse,
emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Cana-
diensaren önskas överallt och
på alla platser i Amerika, der
våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas
till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba,
Canada.

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af
utrymme och bult, för bref, som kunna
intressera en större allmänhet. Inskändare
måste dock ovilkörigen delgiva red.
namn och adress fullständigt, men kan
bifoga "märke" att sätta under med-
delandet.)

Winnipeg den 24 April 1894.
Hr Redaktör!

Ursäkt att jag besvärar Eder
med några rader, men det vore an-
genämt, om Ni ville taga notis om
dem.

En afton förra veckan voro en
del skandinaviska församlade, jag
var med deribland; popularitet
kom på tal och till slut föll talet
på, "hvem som vore den mest popu-
lära skandinav i Canada." Man
nämde Skandinaviska Canadiensaren,
men meningarna voro delade
som nationaliteterna ibland de för-
samlade och samtalen blef till sist
litet mera varmt än vanligt.

Nu, Herr Redaktör, kommer min
idé. Om Ni öppnade Eder tidnings-
spalter för saken och inbjöd skan-
dinaverna till att rösta på hvem
som är den mest populära skandi-
nav (svensk, norsk eller dansk i
Canada, tror jag, att intresset härfor
skulle blifva stort bland den skan-
dinaviska allmänheten.

I hopp att Ni vill antaga Eder
denna sak, som jag försäkrar Eder
intresserar flera än mig, förblifver
jag, Herr Redaktör,
Eder
O. C.

I nästa nummer skall redaktio-
nen återkomma härtill och under
tiden är den tacksam för meddelan-
den från tidningens läsare om saken,
om den för verkställas samt i
så fall huru.
RED.

Regeringens emigrations agent,
hr C. O. Swanson, blef nyligen pre-
senterad en adress af följande lydelse:

Wetaskiwin, Alberta, April 1894.

H. H.
Vi undertecknade, delegerade
från olika platser af Förenta Sta-
terna, bedja få framföra till Eder
vårt hjertliga tack för Eder väl-
villiga mot oss och Edert nit i E-
der tjänsteutföring. Vi hafva be-
sökt nybyggarna här och funnit
dem nöjda och förhoppningsfulla
med sitt val af hem och med Alber-
ta distriktet. Farmarne hafva redan
börjat att så. Vi finna landet
alldeles som det är beskrifvet i re-
geringens och Canada Pacific jern-
vägens pamfletter såväl som ni sjelf
beskref det för oss. Vi bedja vidare
få tacka Canada Pacific jern-
vägsbolaget för deras utmärkte till-
mötesgående mot oss under resan
hitut. En turistvagn ställes till
vårt förfogande i Montreal och vä-

ekiperad som den var, blef resan
ett verkligt nöje. Vi förena oss
med Eder att af hjertat önska alla
blifvande emigranter att komma
hit och bygga upp detta lofvande
land. Vidare önska vi säga, att
alla rapporter och bref, som blifvit
tryckta på svenska språket om
detta distrikt, äro fullkomligt san-
na. Vår mening om landet, visas
bäst deraf, att af vårt sällskap upp-
togs 37 homesteads, deraf fem vid
Lacombe och resten vid Wetaski-
win.

Ole A. Olsen, Northland, Minn.,
Olof A. Didrickson, East Grand
Forks, Minn.,
Julius Clauser, Rockport, Mass.,
A. G. Lindbloom, Dover, N. J.,
Pehr Pehrson, Berlin Falls, N. H.,
Himborg Johansen, East Grand
Forks, Minn.,
Peter C. Egge, Monte land, Wash.,
Hans Jensen, Berlin, N. Y.,
P. Johanson, New York state,
Henrik Mattson, Chief Lake, Mich.,
Martin Johnson, Manistee co.,
Pittor Sundling,
A. W. Ashley, Lawrence, Mass.,
Theodor Arneson, Berlin Mills, N. H.,
John Dahlberg, New York city,
Alfred Danberg,
Ludwig Petterson, Worcester,
Mass.,
August Nilson, Elizabeth, N. J.

BESYNNERLIGA HERRN,

af FRANS HEDBERG.

Och med hastiga steg var flie-
kan framme vid dorren, på hvilken
i samma ögonblick en hastig bult-
ning hördes.

"Ja, min sann, hade inte flickan
rätt?" sade den gamla förvänad, i
det hon skyndade sig att göra i
ordning på bordet.

Under tiden hade Maria öppnat
dorren och den besynnerliga herrn
inträdde.

"God dag, barn", helsade han
vänligt på flickan, som kyssade hans
framreckta hand och sedan med
barnlig ifver hjälpte att taga af
honom den långa rocken: "hur är
det med mamma i dag? Goddag, fru
Holm lilla, hur är det med vår
sjukling?"

"Hon sover, kära, det med kunglig
sektorn", svarade gummnan med en
djup nigning, "hon har sovit hela
morgonen."

"Hm, ja, sover hon?" frågade
den besynnerlige och såg funder-
sam ut: "och har sovit hela mor-
gonen?"

"Ja", sade flickan, "och hon ser
så fastligt blek ut, så jag blir riktigt
rädd när jag ser på henne."
"Det skall inte lilla Maria vara",
svarade den besynnerlige, "utan
stanna kvar här ute hos moster, så
går jag in och ser hur det är med
mamma; vill lilla Maria det?"

"Ja, bara jag får min bok först,
för den är så vacker, så vacker att
läsa!"

"So här är den", sade den besyn-
nerlige, i det han räckte ut boken
genom dorren, som han sedan slöt
bigen, hvarpå han helt sakta flytta-
de fram en stol till sängen och satte
sig bredvid den sjuka, hvars ut-
anpå fliten liggande hand han fat-
tade, för att försigtigt känna på hen-
nes puls.

"Hm", sade han derpå tyst för
sig sjelf, "det går som medicinalrå-
det sade: hjälpen kom för sent!
Det lider allt mera mot slutet. Pul-
sen är knappt märkbar mera. Gud
i himmelen, att jag inte skulle få
komma förr! Men han har väl sitt
visa råd afven med detta. Jag får
åtminstone rädda barnet, och sörja
för hennes framtid. Så stilla och
så vacker hon ligger der, den arma.
... hvad hon måtte ha varit
skön, innan olyckan och förnedrin-
gen hann henne! Och när man ser
huru här ett rikt människolif blif-
vit splittrat och förstördt, medan
han, förstöraren och splittraren,
lefver i öfverflöd och synd och jor-
disk glans. När skall han vakna
till medvetande om sitt eget brott?
Hon har redan forsonat sitt, hon
om det var något. Ty, hur lätt fal-
ler inte den unga, oerfarna, lösligt
uppfostrade flickan, när smickret

hviskar och det ungdomliga blodet
sjuder?"

Den besynnerliges tysta betrak-
telser afbröts af den sjuka, som
med en djup suck öppnade sina
ögon, hvilka först liksom sökande
irrade omkring rummet och sedan
med ett uttryck af förtröstan och
frid fästes på den besynnerlige
hjelparens magra och svärmögiga
ansigte.

"Ni är här, min välgörare" hvi-
skade hon, "jag känner att det lider
mot slutet. Sedan jag i går om-
lade för er mitt syndiga och sorg-
liga lif, har jag fått en sådan frid
inom mig. Har ni talat vid...
vid honom?"

"Ja, jag har talat vid honom i
dag", sade den besynnerlige med
något osäker röst, i det han höll
hennes hand mellan sina, "och han
har lofvat att draga försorg om
sitt barn."

"Gud välsigne — och förlate ho-
nom", hviskade den döende kvin-
nan, så som jag hoppas och tror att
han har förlåtit mig? Och nu vill
jag tala med min flicka."

Den besynnerliga herrn stog upp,
öppnade dorren, och utan att säga
ett ord fattade han den i yttre rum-
met sittande flickan hand och for-
de henne in till moderns säng, der
den lilla, utan att förstå hvad som
men-änd, liksom anande den hög-
tidliga skilsmessa, som forestod,
sjöns på knä invid bädden.

"Jag går ifrån dig, mitt älskade
barn", hviskade modern knappt
hörbart, i det hon tryckte den lil-
las hufvud mot sitt redan half-
stelnade bröst, "men gråt inte...
jag lemna dig i goda människors
händer — och Gud vakar nog öf-
ver dig, min snälla, älskade flicka!"

"Du skall en dag få veta, hvad
du nu inte skulle förstå... hvad
din mor har brutit och lidit och för-
sonat... men du skall ju minnas
hennes med kärlek och inte med för-
akt, mitt barn... hon har varit så
grymt olycklig... och hon är nu
så lycklig och säll... fast hon går
ifrån dig... det blir så lust om-
kringling henne... så lust... så
lust..."

Och när den lilla med höga äm-
nestrop lutade sig mot det arma
moders hjertat, vid hvilket den kall-
nade armen qvarhöll henne med dö-
dens sista ryckningar — så hade
det redan upphört att slå, och den
besynnerliga herrn höll i sin famn
ett fader- och moderlöst barn, som
numera endast egde honom på jor-
den.

Att å hade förlutet sedan den
steckars qvinnan lade sina ögon
tillhoppa, lycklig i den tanken att
hennes barn hade en far, som skul-
de beskydda hennes barndom och
lära henne att taga sig till vara för
den olycka, som störtat hennes mo-
der i elände. Och den lilla hade
också fått en fader, den ömmaste
och mest samvetsgrannaste hon
kunde önska sig; — men det var
icke den guldsnidda hoffmannen,
som helt fräckt skratat den besyn-
nerlige hjelparen midt i ansigtet,
då han försökte klappa på det
förstelnade hjertat och bedja ho-
nom forsona ett ungdomsfel; — nei
det blef den besynnerliga herrn
sjelf.

Under dessa år såg man honom
hvarje dag i sin egenomliga dragt
och med den lika egenomliga gån-
gen styra af till det lilla huset der-
borta vid surbrunn, der den gamla
vaktmästarens ämna bodde, lika
godmodig, lika kyla och valvillig
som förr. Under hennes moderliga
och den besynnerliga herrns fader-
liga och vänliga beskydd uppväxte
lilla Maria till en fager och blom-
strande ungdom, som snart lofvade
att rikligen belöna de omsorger,
af hvilka hon omgifvits. Hon blef
glad och frimodig till sinne och
hjerta, och om barndomens stormar
och olyckor lade ett litet skimmer
af vemod öfver de ungdomliga drä-
gen, så blef hon derigenom endast
så mycket behagligare. Det ska-
dar aldrig ett värlandskap i mor-
gonbelysning, att det ligger ett
lätt töcken öfver de lysande färg-
skiftningarna — det höjer tvärtom

stämningens poeti. Så var det ock
så med Maria. Hon var en rikt be-
gåfvad natur, och isynnerhet hade
hon en stämma och ett musikaliskt
sinne, vid hvilka hennes besynner-
liga beskyddare fästade stora för-
hoppningar.

"Hm, hon blir en utmärkt sän-
gerska" sade han ofta för sig sjelf,
då han satt i det lilla rummet, och
hörde henne vid det hyrda pianot
sjunga våra vackra, melodiska folk-
visor, "jag tror att jag kan vara
lugn för hennes framtid. Konstens
väg är i våra dagar en säker väg
till öberende och aktning. När
jag går bort, skall hon icke behö-
va sin övriga far."

Och den besynnerliga herrn spar-
ade inga kostnader, ingen omtän-
ka, för att gifva sin skyddsling all
den utveckling, hvaraf hon var i
behof. Också kunde en far icke
vara mera älskad, ja afgudad af sin
dotter, än han var det af Maria.
Den gamla qvinnan, som hon, en-
ligt sitt barnsliga beslut den dag
modren dog, kallade mormor, sade
många gånger till de få gummor,
som då och då besökte henne, för
att prata bort en stund vid en kopp
kaffe, att hon icke kunde begripa,
hur ett barn så kunde fästa sig vid
en främmande, huru välgörande
han än måtte vara.

"Det måste bestämdt vara någon
släktkap med i spelet", menade
gummnan, "fastän inte flickan vet
det sjelf."

"Åh, nej då!" svarade en dag en
gammal mansell från Drottninghuset,
"menar fru, att den skulle
vara hennes far, den besynnerliga
herrn?"

"Tycker mansell det, nej det
menar jag inte! Men att han är
slägt med fadren eller känner ho-
nom mycket väl, det vill jag gå i
god för. Jag har lagt ut kortena
om't, ja väl hundra gånger, och det
ligger alltid en stor grann karl till
huset, men han går på en fastigt
mörk väg, och det ser rakt ut som
om flickan och han aldrig skulle
mötas, för spaderättan är alltid i
vägen."

"Ja, å de inte märkvärdigt", me-
nade mansellen och skakade på
hufvudet, "det är rakt precis som
när jag lägger ut dem för att se
om jag ska komma upp på kungli-
ga slottet och se rummen en gång
till i mitt lif. Jag har inte varit
der sedan Karl Johan dog. Och
då ligger också alltid spadersjuan
eller ätten i vägen."

"Ja, de må säga hvad de vill om
kortena, men den som inte tror på
dem, den är sämre än en ledning",
försäkrade enkan, "och den flickan
blir något stort, det slår inte felt.
För alltid ligger det en stor och ljus
väg för henne, och bref med pen-
gar och presenter och Gud vet allt
hvad! Och alltid ser det ut, som
om hon skulle få så mycket folk
omkring sig, och alla ha di hjertli-
ga tankar till henne."

"Gud bevare flickungen!" sucka-
de drottninghusmansellen andäk-
tigt, "många ulfvar kringvankar
och låtsar hjertliga tankar, hette
det i min ungdom. Och de å väl
inte bättre än, tänker jag."

"Det är ingen fara", svarade gum-
man, "för Maria är en bra flicka —
och något stort blir det af henne,
det är säkert, det."

Och den gamla skulle inte få så
orätt.

En dag satt Maria som vanligt
vid pianot, då dorren till det inre
rummet öppnades och den besyn-
nerliga herrn inträdde. Maria satt
drömmande och lockade ur instru-
mentet toner, som hon sjelf icke
visste, hvarifrån de kommo; hon
kände sig gripen af ett så underligt
vemod; för första gången på må-
nga år hörde hon icke, att hennes
välgörare kom in. (forts.)

Denna Tidning

är tryckt hos NORDWESTEN
PUBLISHING CO., hörnet af Mc
Dermott och Arthur street, Winni-
peg. All Skandinavisk tryckning
utföres fort, väl och billigt.

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg
som visas af att
1890 vore besädda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres.
1891 " " 1,349,781 " " 961,664 "

Tillökning 266,987 acres Tillökning 170,608 acres
Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg
som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hastar, horn-
boskap och får trivas utmärkt på de frodiga prärierna och blandat
åkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGS-LAND från \$3 till \$10 per acre. Tio års betalningstid.
UPPÖDLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på
goda betalningsvillkor.

NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande
Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni
finnar all öfver i Manitoba

Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma be-
kvämligheter, som i gamla landet.

För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m.
som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ny Skandinavisk Linie,

DEN ENDA DIREKTA LINIEN FRÅN Skandinavien till Canada.

DIREKT ÅNGFARTYGSFÖRBINDELSE FRÅN

Göteborg & Christiania till Quebec & Montreal

MED SKANDIA LINIEN

Ångare.	Från Göteborg.	Från Christiania.	Från Montreal.
CANADA	23 April	24 April	15 Maj.
GEORGIA	14 Maj	15 Maj	5 Juni.

GENOMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i
Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nord West Territo-
rierna, British Columbia och Amerikas Förenta Stater.

FRÅN GÖTEBORG eller CHRISTIANIA \$15.

Ångarne hafva särskildt byggts för passageratrafik och bekväm-
ligheterna för fördragspassagerarne äro jemngoda med hvilken annan
linie som helst och kosten är utmärkt hvad beträffar både kvantitet
och kvalitet samt tillagad mer på skandinaviskt sätt. Bland förde-
larne med denna Linie må nämnas, att allt ombyte undvikes, utan far-
tyget går direkt. Passagerarne landsätts utmed jernvägstågen, hvil-
ka stå färdiga att forä dem till bestämmelseorten med mera bekvämlig-
het, snabbhet och billighet än någon annan linie.

BILJETTKÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmän-
het personer, som sjelfva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva
derför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarna resande
och familjer är det af största vikt att välja en route, hvar der förekom-
mer minsta antalet omskiftningar och till följd deraf minsta bryderi
och obehag för passagerarne.

Bland våra agenter i de Skandinaviska länderna äro följande:

Stockholm	Gust Brown, Skeppsbron 44	Oslo	Ole Sörensen & Co.
Malmö	N. Jönson	Fredericia	O. Berntsen
Göteborg	Sillegatan 40, Mart. Anderson	Kolding	Chr. Birk
Bergen	Caspar Dreyer	Odense	From, Jr.
Christiania	P. A. Müller	Varde	C. Hanscu
Christiansand	J. C. Svendsen	Velle	Niels Mouritzen
Stavanger	Ingvald M. Bowitz	Hangö	Herman Hemmings
Aalborg	N. C. Christensen		
Köpenhamn	Martin Frederixsen		

För alla öfriga upplysningar hänvände man sig till

D. CONNELLY, General Passenger Agent,
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien Angare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario,	Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior,	Kapten Wm Stewart, 5,000 tons.
Lake Huron,	Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg,	Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
Lake Nepigon,	Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Linien Angare afgår direkt hvarje vecka från Liverpool till Mon-
treal, hvarifrån passagerarne befodras med de olika jernvägarne till
alla platser i Canada, Manitoba och Nord Westra Territoriet och till
Westra Staterna. Ångarne äro byggda synnerligen starkt och med
vattentäta skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig omvårdnad
lemnas fördragspassagerarne samt serveras riklig och hel-somn föda.
Läkare medföljer hvarje ångare och lemnas läkarehjelp såväl som me-
dicin fritt till emigranter.

Passagerare landsätts i Montreal vid K kompaniets docka alledes
bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyt-
tas utaf sigt.

Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jern-
vägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne
åtfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund
baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa,
billigaste, kortaste och angenämaste, emellan en stordel deraf
tillryggälages på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter, till lägsta priser, från alla platser i Skandi-
navien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brit-
ish Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jemte alla möjliga
upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Ålesund. P. Th. Hüs, Arendal. — Fr. W. Clausen
Bergen. E. Wilhelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C.
F. C. Ullitz, Christiansand. Joachim Prah, Köpenhamn. Th. Ar-
bo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Gö-
teborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I
Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowitz, Stavanger.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,
GENERAL MANAGER,
Montreal, Canada.

P. F. LARSON,
SKRADDARE

304 Machray str., Winnipeg.
Allt slags Skrädderiarbete ut-
föres fort, väl och billigt.

Walter Pulford,
APOTEKARE.

560 MAIN STR., WINNIPEG.
OBS. Order från landsorten
expedieras skyndsamt.

